

Udgangspunktet

Rabi'i Al-Thani 1373 – Januar 1954

Hizb ut-Tahrir Publikationer

Al-Quds

Hizb ut-Tahrirs udgangspunkt

Rabi'i Al-Thani 1373 – Januar 1954

Hizb ut-Tahrir Publikationer

Al-Quds

Hizb ut-Tahrir har, med stor succes, fuldkommet gjort det første af sine mest kritiske faser og mest følsomme stadier. Det er på nuværende tidspunkt på sin vej til at blive et parti, der påtvinger sig selv over samfundet, således at det bliver effektivt i det, og skaber den omfattende intellektuelle og følelsesmæssige omvæltning. Det er ligeledes på sin vej mod ”Udgangspunktet”. Og dermed er det blevet uundgåeligt for det, at adressere Ummah, og at arbejde indenfor samfundet. Selvom ”Udgangspunktet” kommer naturligt i henhold til partiets fremgang, så er det er alligevel kritisk og følsomt. Det kræver et succesfuldt forsøg, som leder til en udgang på en uundgåelig måde. Dette forsøg er ekstremt følsomt, idet den vil imødegå et antal storme, som vil opstå i samfundet. Partiets succesfulde opnåelse af dette forsøg vil lede det til ”Udgangspunktet”.

Partiet ville i denne fase komme til at stå ansigt til ansigt med de, der lever i mørket, de, der er ramt af den vestlige kultur, samt de regerende parter. Partiet ville ikke opsøge dem eller tilsigte dem, ej heller vil det betragte dem som sine fjender. Partiet ville

engagere sig mod den kolonialistiske kafir, for han er alene Ummahs fjende.

Partiet ville ligeledes, i dette stadie, konfronteres med de andre sammenslutninger, med alle deres varierende strukturelle former. Men partiet ville ikke tilsigte dem, og ej heller ville det lade sig optage af disse, for selv om disse er en del af problemerne i samfundet, så ville problemet blive løst naturligt når Da'wah bliver udspreedt blandt Ummah.

Selvom partiet i dette stadie stræber efter konstant at udvikle sig selv, opbygge sin entitet på en sund måde samt fuldstændigt rense sin atmosfære, så er det dog nødvendigt for det at foretage fire aktiviteter. Dermed ville det fortsætte med den koncentrerede kultivering og den kollektive kultivering og det yderligere påbegynde adopteringen af Ummahs interesser samt afsløre kolonimagternes sammensværgelser.

For at partiet skal konfrontere samfundet og bære de byrder, som den har sværget at påtage sig, ville det være nødvendigt for det at være bevidst om samfundet og detaljeret opfatte status quo. Dette gælder ikke kun for ledelsens niveau, men derimod for hele partiet, i dets egenskab af at være en udelelig helhed, eller snarere i dets egenskab af at være en intellektuel og følelsesmæssig helhed, hvor dets opfattelse og følelse ville være forenet, fordi det er dybt i sin tanke og følelse. Og når det skulle til at bevæge mod udgangen, ville det støde på følgende sager:

1. På trods af at den islamiske Ummah, som en helhed, intellektuelt opfatter, samt føler, at den er i en alvorlig situation, og at den har behov for et oprigtigt og bevidst lederskab, så er denne opfattelse temmelig dunkel og denne følelse temmelig svag. Ummah er stadig overfladisk i sin tanke, svag i sin følelse, domineret af en samling ufuldkomne meninger og tanker, og fanget af en samling forskellige følelser, som næsten er modsigende. Dermed er Ummah intellektuelt og følelsesmæssigt på et lavt niveau.
2. Samfundene i muslimernes lande er uislamiske. De er kontrolleret af kapitalistiske og demokratiske tanker, domineret af vestlig kultur, regeret af det kapitalistiske og demokratiske system, samt behersket af de nationalistiske, patriotiske følelser, lige såvel som de spirituelle og gejstlige følelser. Folk, som lever i disse samfund er muslimer i deres verdensanskuelser (Aqa'id) på en følelsesmæssig måde, og de udfører til stadighed deres sociale sager i henhold til Islam.
3. På trods af faktummet at den islamiske verden er udtømt for alle politiske bevægelser, og næsten udtømt for enhver politisk aktivitet, så har kolonialismen dog placeret den i omstændigheder, der førte til optagelsen af aktiviteter, der minder om politiske aktiviteter, hvormed de kaldte disse for politiske aktiviteter. Disse omstændigheder førte ligeledes til etableringen af forskellige sammenslutninger, hvor der blev refereret til nogle af disse som værende politiske sammenslutninger. Det er dette, der forvirrede folk, og førte dem til at tro at aktiviteterne og sammenslutningerne var politiske. Det var denne misopfattelse som lod samfundet

underkaste sig disse sammenslutningers indflydelse, og gjorde samfundet til en arena for disse aktiviteter.

4. Parti-sammenslutninger betragtes som de højeste sammenslutninger i samfundet. På trods af dette, så overgår de ikke folkets niveau ud fra det intellektuelle og politiske aspekt. De lever stadig på et lavere niveau end den almindeligt tænkende, og skal først til at nå det almindeligt tænkende niveau. Dermed skal de først til at opnå status af at være politiske parti-sammenslutninger på den korrekte politiske måde, selv i henhold til den fremherskende politik. Dette er generelt for alle de muslimske lande.
5. Ummah skal endnu først til at opfatte på en fuldkommen måde nødvendigheden af tilstedeværelsen af en ideologisk politisk sammenslutning, på trods af at den kan føle nødvendigheden. Den er blevet vant til de eksisterende sammenslutninger, selv om den udtrykker sin vrede over disse, sin træthed over deres måder, og sin fortvivlelse over funktionaliteten i deres metoder. På grund af Ummahs fejlslag i at opfatte nødvendigheden af eksistensen af en ideologisk sammenslutning, var det ikke overraskende at bevidne, at hele Ummah blev påvirket af formerne i disse sammenslutninger, og at Ummah ubevidst fortsatte med disse former.
6. De patriotiske og nationalistiske former er dem, som manifesterer sig selv i sammenslutningerne etableret i den islamiske verden. De er de fremherskende former ibland alle mennesker i den islamiske Ummah. Det er disse former, der dominerer sindene i Ummah som en helhed. Således vil man erfare at folks smag er blevet tilvænnet dette, og har fundet

sig tilpas på en måde, som har gjort det ude af stand til at tilvænne sig andet end disse former, selv om de føler deres nyttesløshed og skade. Derfor ville folk forsvare deres enhed som et folk, og ikke som en islamisk Ummah, på trods af deres bevarelse af Islam og deres overholdelse af denne ud fra en spirituel og social vinkel.

7. Nationen er som et stykke råmateriale formet af de tanker, som dominerer den, så længe den ikke implementerer dets system over sig selv. Den islamiske Ummah bliver, i disse dage, trukket i forskellige retninger af adskillige sammenslutninger og forskellige tanker. Styrken i den herskende tanke har en stor indflydelse over den. Den er stærkere end nogen som helst anden styrke. Således vil Ummah være tæt på de sammenslutninger, som bærer de samme herskende tanker. Naturligt vil disse tanker blive dominerende over alt og som følge deraf er den herskende metode i parti- eller forenings strukturering, den metode, som Ummah er blevet vant til. Således erfarer vi at Ummah til stadighed besvarer kaldet til demonstrationer, protester, telegrammer og følelsesmæssige taler, på trods af dens overbevisning om disses nyttesløshed. Derfor vil det være nødvendigt at forberede Ummah før påtaget af aktiviteter.
8. Forberedelsen af Ummah betyder forberedelsen af dens tanker og følelser. Dette betyder præcist vækkelsen af aspektet af oplyst tænkning, samt bekæmpelsen af overfladisk tænkning, som eksisterer i Ummah. Det betyder ligeledes vækkelsen af dens følelser, opblødningen af dens følelse samt at skabe dens iver for at bære den islamiske Da'wah mere end dens iver for noget som helst andet. Det betyder ligeledes at

gøre Islam alene til dens naturlige centrum for opmærksomhed. Derudover betyder det, at bekæmpe ligegyldigheden, som er herskende i Ummah, samt at stimulere de begivenheder, som vækker den fra sin slumren, og fjerner dens dovenskab fra den. Dette nødvendiggør at partikulturen bliver den godkendte og accepterede kultur, samt den herskende i samfundet, og at gøre den islamiske kultur, generelt set, til den eneste kultur, som dominerer folket.

9. Forberedelsen af Ummah til at bære den islamiske Da'wah betyder præcist forberedelsen af Ummah til politisk aktivitet på basis af Islam. Dette vil ikke kunne opnås, så længe de islamiske tanker ikke er de herskende, og så længe den politiske vej i henhold til islamiske opfattelser ikke er klar og herskende over alle tanker. Dette påbyder partiet at klargøre disse tanker i dets kultur, og at klargøre den politiske vej, ikke kun i dens kultur, men ved at implementere denne vej på de daglige begivenheder, som opstår i verden, om end de er relateret til verdenspolitikken eller til politikken i muslimernes lande. Dette nødvendiggør vigtigheden i den politiske aktivitet, som reflekteres i adopteringen af Ummahs interesser, samt i at afsløre kolonialismens sammensværgelser.
10. Siden partiet bar den islamiske Da'wah som et intellektuelt lederskab, hvorfra livets systemer udspringer, og siden det adopterede politik, som den eneste vej for dens Da'wah, vil de tre grupper, som står i vejen for dens Da'wah være: De regerende grupper, dem som lever i mørket, samt de, som er ramt af den vestlige kultur. Det er en del af kolonialismens plan at placere disse i vejen for Da'wah, som stenklipper, for

at besværliggøre opnåelsen af målet, således at kolonialisten kunne vinde tid, med bevidsthed om at disse stenklipper ikke ville forhindre opnåelsen af målet. Derimod placeredes de udelukkende for at fungere som en hindring. Derfor skal sammenstødet med disse klipper, og alle andre typer klipper, undgås, så vidt muligt, idet disse klipper skal benyttes til at bygge fæstningen, og ikke fungere som forhindringer på vejen. Med andre ord, skal disse tre grupper vindes over til Da'wah, eller i det mindste skal det forstås og klargøres for dem og alle og enhver, at de fungerer som kolonialistiske midler for den vantro koloniasator, for at ophæve deres effekt, såfremt konverteringen af dem ikke var mulig.

11. At undgå kollisionen med disse stenklipper, dvs. de tre grupper, betyder ikke at vi skal undgå at indtræde med i en intellektuel kamp, men det betyder snarere at vi under ingen omstændigheder, skal indtræde en verbal eller fysisk kollision med dem. Hvad angår den intellektuelle kamp mellem Da'wah og de andre tanker, så er dette uundgåeligt, og det skal ikke forlades et eneste øjeblik, idet dette er kampen, som afgør skæbnen for alle de herskende tanker og destruerer dem.
12. Det eneste våben som partiet bærer er Islam, og det ville være forkert at bruge ethvert andet våben end Islam. Det intellektuelle aspekt er det aspekt, som partiet, som helhed, skal bevæbne sig selv med. Jo mere det hæver sig selv fra realiteten, og jo mere det omvender tankerne, desto mere indflydelsesrig vil det blive, og desto mere vil det være i stand til at tiltrække folk til dets ideologi og til det selv, på samme tid. Yderligere, jo mere det forbinder sine tanker, i deres

egenskab som løsninger, til de daglige begivenheder, som opstår, desto mere vil de være i stand til at skabe effekten i sindene.

13. (mangler vist noget i den engelske). Selvom det at bære den islamiske ideologi ikke kunne lade sig gøre med mindre denne var komplet med sin ide og metode, så skal metoden, ikke desto mindre, specifikt bæres for at implementeres og forklares til alle folk, idet de fleste fejl og uklarheder hos de konventionelle grupper og blandt folk, er i metoden.
14. Den enorme omhyggelighed i at etablere partiets opfattelser om Islam og politik danner hjørnестenen. Således skal den intensive kultivering, som gives i kredsene, ledsages med den kollektive kultivering, for at komme i kamp med styrken i de herskende tanker i samfundet, trække dem op med rødderne og erstatte dem med de islamiske tanker. Dette vil gøre det uundgåeligt for partiet at koncentrere sin aktivitet, sideløbende med det politiske aspekt, for at de skarpsindige og bevidste Shabab i partiet, skal integreres i alle kredse og alle områder, kontaktende folk hele tiden og værende ivrige efter at stræbe efter sådan kontakt.
15. Den enorme omhyggelighed som lægges i at etablere opfattelserne, som partiet adopterer, angående Islam og politik, nødvendiggør at Da'wah-bærerne skal være partimedlemmer. Således skal det antages at enhver person, der studerer med partiet, til stadighed skal opfatte meningen med den politiske sammenslutning og partibåndet, selvom ideen allerede har vekselvirket med ham eller hende. Derfor skal der tildeles en stor andel af omhyggelighed og opmærksomhed til at klargøre partibåndet både i kulturen

samt ved enhver lejlighed, således at den studerende (Daris) bliver en del af partiet. Dette vil ske, når hans mentalitet og psyke er blevet formet. Det vil være nødvendigt at klargøre det intellektuelle bånd og derefter det partimæssige bånd, for således at gøre båndet i Da'wah-aktiviteten indlysende og naturlig, og for at overbringelsen af ideen og bæringen af Da'wah skal blive perfekt. Dermed vil den fulde effekt finde sted og parti-aktiviteten vil fortsætte på en formidabel måde.

16. Det vil være nødvendigt at have et defineret mål inden optagelsen af handlingen. Dette mål vil være en del af Iman-atmosfæren, fordi Iman-atmosfæren vil være dannet ud fra overbevisningen om ideologien, dvs. om Islam, og fra den praktiske vinkel, som er bindeleddet mellem tanken og handlingen, som begge skal have et mål. Faktummet at tanken og handlingen skal være for et specifikt mål, betyder at enhver handling skal have et mål. Dette skal være herskende igennem hele partiet, i dets egenskab af at være en helhed, samt i ethvert partimedlem. Dette mål skal bevares og etableres i enhver sjæl.
17. At partiet eller et hvilket som helst medlem underkaster sig til afhængighed af hinanden og af omstændighederne, dvs. at underkaste sig til spontanitet, betyder en standsning, som kan føre til kollaps. Derfor er det påkrævet, at der forekommer konstant tænkning på det som er udført, det som udføres samt det der burde udføres. Det ville være forkert at vente på omstændighederne eller hvad disse måtte bringe. Vi skal snarere skabe omstændighederne og drage fordel af de omstændigheder der opstår. Tilstedeværelsen af et mål for handlingen, den konstante tænkning på Da'wah,

overholdelsen i at udføre dette, og undgåelsen af at sætte sin lid til det som, uden ofringen af kræfter, gunstigt eller spontant måtte opstå, ville fungere som en beskyttelse mod afhængigheden af – og tiltroen til – omstændighederne. Sammenkoblingen af virkningerne med årsagerne burde herske sindene. Man burde ikke sætte lid til det, som ens forudanselse dikterer, om end denne følelse er forsvarlig.

18. Partiet skal indse de besværligheder, som det står over for, samt de besværligheder, det skal til at stå over for. Det skal også indse omstændigheden til den handling, som det udfører, samt omstændighederne, som måtte omringe det, når det beslutter af udføre ethvert af dets handlinger. Partiet skal være fuldstændig bevidst om taktikkerne og områderne, hvor taktikkerne vil være passende eller omvendt. Det er sandt, at taktikken er en fremgangsmåde, som afgøres af handlingens natur. Men den varierer og ændrer sig afhængig af uforventede omstændigheder, som måtte opstå. Derfor skal denne være dynamisk og omskiftelig.
19. Partiet skal, velovervejede, indse sine evner, omfanget af effekten af den atmosfære, den har dannet, samt bevidstheden som den har skabt, førend den udfører handling, uanset om denne effekt er i parti-medlemmerne eller i det kollektive. Dette skyldes, at indsigt i denne effekt vil hjælpe partiet med at tilegne sig viden om, hvordan man præcist værdsætter ansvaret. For hvis dette ansvar blev overvurderet, ville den farlige afslappethed kunne krybe ind, og såfremt ansvaret blev undervurderet, ville den farlige dumdristighed kunne krybe ind. Derfor er den korrekte vurdering af ansvaret en uundgåelig sag.

20. Partiet skal indse at dette stadie, som Ummah erfarer, er stadiet med intellektuel og følelsesmæssig omvendelse, som vil føre til at muslimerne bærer deres intellektuelle lederskab som en stat til verden, for således at dominere alle de andre eksisterende intellektuelle lederskab. Partiet skal ligeledes indse at byrden ved at indtage denne rolle ligger på dets skuldre. Dermed ville det være nødvendigt at opretholde det intellektuelle aspekt som fundament, og bevarelsen af dets bånd til det politiske arbejde udelukkende skal være hjørnesteinen for aktiviteten. Derfor er det nødvendigt for partiet at have kendskab til de internationale politiske situationer, samt de politiske situationer i den islamiske verden, specielt dem, der er relateret til dets aktivitetsområder. Ligeledes er det nødvendigt for partiet at tilsigte at gøre de islamiske tanker alene til emnet for diskussion og undersøgelse i alle muslimernes lande. Det er påkrævet at partiet er bekendt med tankerne, som flourer i samfundet i alle muslimernes lande.
21. Partiet skal konstant være vagtsomt og fuldt bevidst om samfundet. Det skal sørge for at registrere det, som folk tænker og føler, for at indse omfanget af effekten skabt af dets kultur, omfanget af indtrængen af tankerne, som det udspreder, samt de følelser, som det vækker og omfanget af transformeringen af samfundet fra kulde til varme og fra varme til kogepunktet, for således at koncentrere sin kultur i folks sjæle, idet denne fungerer som brændstoffet, som brænder i samfundet og transformerer det. Og ligeledes for at være i stand til at hæve Ummah til det niveau, hvor den vil sansse intellektuelt og føle, på ægte vis, at dens eksistens

udelukkende er for Islams skyld, og for at bære den islamiske Da'wah til verden samt at det er Hizb ut-Tahrir, som er frontgænger i denne mission.

22. Metoden for at måle samfundets tanker og følelser er meget simple. Det vil være ved at observere effekten om hvorvidt de politiske begivenheder vækker tankerne. Med andre ord; Vækkede disse politiske begivenheder tankerne, eller bekræftede de blot de gamle tanker? Det vil ligeledes være ved at observere effekten af de politiske begivenheder på følelserne. Med andre ord; Vækkede de nye følelser, eller bekræftede de blot de gamle følelser? Det der her menes med følelser, er det som føles som værende glæde, bedrøvelse, fornøjelse og vrede grundet de nye tanker og følelser, eller grundet de bekræftede gamle tanker og følelser.

Hvad angår de eksisterende tanker og følelser, så kan disse måles ved at observere sagerne som masserne taler om, samt ved at observere deres vækkede følelser; F.eks. så taler muslimerne i dag om andelsselskaber og de kollektive selskaber, i stedet for at tale om "Inan" - eller "Mudharaba" – selskaberne; Eller deres vrede for deres nationalisme i stedet for deres vrede over for Islams ukrænkeligheder.

Således er det på basis af disse kriterier at registreringen af tanker og følelser finder sted. Det er nødvendigt at sørge for observeringen af alle folk, intellektuelle og andre, fordi tankerne og følelserne er fælles i samfundet.

23. Målingen af tankerne og følelserne i samfundet vil være for at behandle dem ved at angribe de forkerte tanker, fremhæve deres falskhed, og ændre glædesfølelserne fra det som muslimen ikke skal være glad for, til det som muslimen skal

være glad for, og ligeledes vredesfølelserne for det som muslimen ikke skulle føle vrede for, til det som muslimen skal føle vrede over for. Dermed er det nødvendigt at fastslå reaktionerne, som begivenhederne og tankerne skaber. Med andre ord fastslå folks reaktion over for tankerne og begivenhederne. Skabte de nogen reaktion eller gjorde de ikke? Hvis de gjorde ville dette indikere at de har godkendt dem, hvormed det vil være nødvendigt at fremvise falskheden i tankerne og ændre følelserne. Hvis de ikke skabte nogen reaktion, ville det være meningsløst at give dem nogen opmærksomhed, fordi det så ville være tidsspilde.

24. Eftersom hjørnестenen i håndteringen af tankerne og følelserne er de ændrede opfattelser, vil det være nødvendigt at fastslå reaktionen, som opstår når processen med at ændre opfattelser finder sted. Med andre ord; Skabte partiets stræben efter at ændre folks forkerte opfattelser nogen som helst reaktion fra dem, og effekt på dem, eller ej? Hvis det udløste en reaktion og en effekt, ville dette indikere at tankerne, som partiet har viderebragt, har skabt et antal opfattelser. Det ville ligeledes indikere, at deres modtagelse af tankerne i virkeligheden var en ændring af opfattelsen. Men hvis de derimod ikke fremprovokerede nogen som helst reaktion fra dem, trods deres forståelse af partiets tanker, ville dette indikere at det som skete, var at folket blot modtog oplysninger, mens ingen ændring af opfattelser fandt sted.
25. Eftersom det er partiet, som håndterer ændringen af samfundets tanker og følelser til de tanker og følelser det har adopteret, vil det være nødvendigt for det at fastslå den tilbøjelighed folk har til partiets tanker og til partiet selv. Med

andre ord; Accepterer folk partiets tanker eller har de modvilje mod dem? Kan de lide selve partiet eller hader de det? Eller kan de hverken lide det eller hader det, og behandler de det med ignorering og ligegyldighed?

26. Det er nødvendigt for partiet at fastslå samfundets tanker og følelser, når det adresserer samfundet, således at det kan dirigere sin opmærksomhed til tankerne, for at fastslå hvilke tanker, som skal viderebringes på det passende tidspunkt. Det skal dog fastslås at observeringen af tankerne blot er en del af partiets aktivitet, idet partiet for det første skal stræbe efter at ændre folks tænkningstype, og for det andet ændre det intellektuelle grundlag, som folk bygger deres tanker på, og for det tredje ændre deres tanker, som de bærer, samt for det fjerde binde alle tankerne, som de støder på i livet, til deres intellektuelle grundlag. Dermed vil det blive nemt for partiet at ændre tankerne og det ville blive nemt for det at sikre, at folket selv er begyndt at ændre deres tanker samt binde dem til deres intellektuelle grundlag. Som følge deraf ville partiet sikre overførslen af Ummah og det radikale ændringsstadium vil være opnået.
27. Overførslen af den islamiske Ummah fra den elendige situation, som den befinder sig i, til en bedre situation vil være afhængig af succes i de radikale ændringsstadium. Det vil ligeledes være afhængigt af eksistensen af de islamiske tanker i folks sind, fordi menneskets opfattelser om livet udspringer fra de fundamentale tanker det bærer, og mennesket er påvirket af de udefra kommende tanker. Derfor skal partiet yde en stor anstrengelse for at skabe de fundamentale tanker, og fjerne de udefra kommende tanker.

Men det skal gøres absolut klart at tilstedeværelsen af tankerne i folkets sinde ikke er nok til at overføre Ummah fra en situation til en anden. Tankerne skal snarere etableres i individerne og grupperne på en måde, der giver dem dyb rodfæstelse og koncentration og skabe styrken og indflydelsen for dem, for således at udløse den omfattende ændring, hvormed ændring og overførslen vil forekomme i Ummah.

28. Det bemærkes at i muslimernes landes samfund, er de fundamentale tanker kapitalistiske og demokratiske. Men disse er tanker er skrøbelige og fast forankret, grundet at folks Aqeedah er den islamiske Aqeedah. Da folk adopterede disse tanker tog de dem som sådan, ikke på en belærende måde. De var blevet snydt af dem, som gav dem disse tanker, ved at de blev fortalt at disse ikke modsiger deres Aqeedah, men derimod er i overensstemmelse med deres Aqeedah. Dermed ser vi at disse tanker ikke er koncentrerede i deres sinde, selv om deres adfærd er i henhold til disse tanker. Når de bliver overbeviste om at disse modsiger deres Aqeedah, vil de snarest forlade dem, og vende tilbage til deres islamiske tanker. Disse folks tilbagevenden vil indikere samfundets ændring.
29. En samling af udefra kommende tanker eksisterer i samfundet. Disse er født af midlertidige påvirkninger, såsom tankerne der vækker patriotiske og nationalistiske følelser, og såsom tanker om uafhængighed og lignende. Disse tanker er etableret af den forstyrrede status quo og oprinder ikke fra en tanke om livet. Disse udefra kommende tanker vil hurtigt forsvinde, når de fundamentale tanker bliver etableret.

30. Der er en forvirring i samfundet mellem de udledte tanker som resulterer af den rationelle metode, og de videnskabelige tanker som resulterer af den videnskabelige metode. Som et resultat af denne forvirring, anser de psykologi som værende en videnskab, og de anser dets tanker for at være videnskabelige, fordi de blev dannet på basis af observationer udført på børn under forskellige omstændigheder ved forskellige aldre. Dermed kaldte de gentagelsen af disse observationer for eksperimenter. Sandheden er psykologiens tanker ikke er videnskabelige tanker, men derimod rationelle tanker. Det forholder sig således, fordi det videnskabelige eksperiment er underkastelsen af materialet til omstændigheder og elementer, som er forskellige fra dets oprindelige omstændigheder og elementer, hvorefter effekten af denne underkastelse observeres, dvs. det er udførelsen af de samme eksperimenter på materialet, ligesom eksperimenter på naturen eller kemien. Hvad angår observeringen af materialet på forskellige tider og under forskellige omstændigheder, så kan dette ikke anses for at være videnskabelige eksperimenter. Derfor kan observeringen af et barn under forskellige omstændigheder og ved forskellige aldre, ikke klassificeres under de videnskabelige eksperimenter. Dermed kan det ikke anses for at være en videnskabelig metode; det er blot kaldt observation eller gentagen observation og deduktion. Således er en rationel metode og ikke en videnskabelig metode. Derfor er psykologiens tanker rationelle tanker og de danner en del af kulturen (Al-Thaqafah), og ikke en del af videnskaben. Det samme gør sig gældende for pædagogik og sociologi.

31. Der eksisterer en helliggørelse i samfundet af de videnskabelige tanker og den videnskabelige metode, hvorfor det er nødvendigt at fremvise at modtageligheden for fejl i den videnskabelige metode, er en af fundamentene som skal bemærkes, i henhold til det som er adopteret i den videnskabelige research. Fejl i resultaterne af de videnskabelige eksperimenter har sandelig fundet sted, og dette blev tydeligt i mange af de videnskabelige emner. Deres falskhed blev afsløret efter de havde været kendte som værende videnskabelige fakta. For eksempel så plejede det at være et etableret faktum at atomet var den mindste partikel i materialet samt at det ikke kunne deles. Derefter blev det opdaget, gennem den selv samme videnskabelige metode, at dette var forkert. Ligeledes plejede det at være et videnskabeligt faktum at materialet var ubegrænset, hvorefter det, gennem selv samme videnskabelige metode, blev opdaget at materialet er begrænset. Dermed ville det være forkert at tage den videnskabelige metode som fundament. Dette skyldes at den videnskabelige metode fører til et tvivlsomt resultat om en tings eksistens og om dens karakter, hvorimod den rationelle metode fører til afgørende resultater om en tings eksistens, samt om nogle af tingens specifikke karakterer, selvom den fører til et tvivlsomt resultat om denne tings essens. Derfor giver den rationelle metode afgørende og faste resultater, hvad angår bedømmelsen om en tings eksistens samt nogle af dens specifikke karakterer. Den skal derfor adopteres som et fundament fordi dens resultater er afgørende. Så hvis et rationelt resultat er i modstrid med et videnskabeligt resultat angående eksistensen af en ting og en

af denne tings egenskaber, så skal det rationelle resultat uundgåeligt tage præcedens samt skal adopteres frem for det videnskabelige resultat, som modstrider det rationelle. Dette er fordi det er det afgørende skal tages og ikke det tvivlsomme.

32. Hizb ut-Tahrirs hovedopgave er at bære den islamiske Da'wah. Dermed er de vigtigste blandt dens aktiviteter følgende:

- a. At ændre verdens tækningsmetode og erstatte denne med den islamiske tækningsmetode.
- b. At ændre det intellektuelle grundlag som folk bygger deres tanker på, og erstatte denne med det islamiske intellektuelle grundlag.
- c. At ændre tankerne, som de bærer, med de islamiske tanker.
- d. At sammenkoble alle tankerne med det islamiske intellektuelle grundlag.

Hvad angår det at ændre tækningsmetoden, så er den intellektuelt forfaldne verden, inklusiv den islamiske verden, overfladisk i sin tænkning, fordi dens tækningsmetode er svag og overfladisk. Dermed er det nødvendigt at ændre den tækningsmetode til en dybsindig metode. For eksempel, i stedet for at bekæmpe kolonialismen gennem demonstrationer og protester, så skulle arbejdet tilsigtes at udrydde kolonialismen, for at bære det islamiske intellektuelle lederskab, samt etablere den islamiske stat. Ligeledes; i stedet for at tænke på produktionen af rigdom, så burde tænkningen være angående metoden for at distribuere denne, idet den

økonomiske krise over hele verden udspringer fra den dårlige distribution, og ikke fra manglen på produktion. Dette er hvad angår den intellektuelt forfaldne verden.

Hvad angår den intellektuelt udviklede verden, så er denne verden afvigende i sin tænkning, vildfarede fra den rette vej, idet dens tænkningstype er den videnskabelige metode, og den adopterer den udelukkende den, som værende et fundament for tænkningen, og benytter den til at fælde dom på alle sager. Dermed vil det være nødvendigt at etablere den rationelle tænkningstype, som et fundament for tænkningstypen i den udviklede verden, og ligeledes fastslå at den videnskabelige metode blot er en konsekvens af den rationelle tænkningstype, som inkluderer både den videnskabelige metode, såvel som andre. Dette skyldes at den videnskabelige tænkningstype nødvendiggør tilsidesættelsen af alle tidligere oplysninger, og antager at disse ikke eksisterer. Derefter vil den indlade sig på at observere dette materiale og underkaste det eksperimenter for derefter at deducere et materiale fra dette materiale, samt et håndgribeligt resultat, ligesom det foregår i laboratorierne. Dermed var, alt der ikke kunne sanses, ikke eksisterende ifølge den videnskabelige metode. Derfor har historie og logik bl.a. ingen eksistens, fordi de ikke er blevet bevist videnskabeligt gennem observation af materiale, eksperimenter og materiel deduktion af de håndgribelige sager. Dette er den åbenbare fejl, fordi naturvidenskaberne er en del af viden, og en tanke blandt tankerne. Resten af videnstyperne er adskillige, og er ikke blevet bevist gennem den videnskabelige metode, men

derimod gennem den rationelle metode. Derfor ville det være forkert at adoptere den videnskabelige metode som et fundament for tænkingsprocessen. Det der skal tages som værende fundament for tænkningen skal være en rationel metode. Dette skyldes at tanken eller den rationelle opfattelse, opstår ved overførslen af den sansede realitet gennem sanserne til hjernen, med tilstedeværelsen af tidligere oplysninger, med hvilket realiteten forklares. Dermed vil hjernen fælde en dom over denne realitet. Dommen er i virkeligheden tanken, eller den rationelle opfattelse, hvilket er fundamentet i tænkingsprocessen. Dermed er det gennem denne proces at opfattelsen af videnskabelige fakta, gennem observation, eksperiment og deduktion, vil blive etableret. Det er ligeledes gennem denne proces at opfattelsen af de logiske fakta ville blive etableret. De historiske fakta og adskillelsen mellem det der er rigtigt og forkert i disse fakta, ligeså vel som den omfattende ide om universet, mennesket og livet, og om Skaberen af universet, mennesket og livet, og deres forhold med det, der kom før disse, og det der kommer efter disse, ville ligeledes blive etableret gennem denne tænkingsproces.

Dette er den rationelle metode, som skal blive til verdens tænkingsmetode, således at den adopterer den som et fundament for dens tænkingsproces.

Hvad angår at ændre folks intellektuelle grundlag, ville dette realiseres gennem at bære den intellektuelle ledelse til verden, dvs. bære den islamiske Aqedah på en rationel måde, for

dermed at ændre det intellektuelle grundlag, som de har på nuværende tidspunkt. Dette nuværende fundament indeholder enten den følelsesmæssige tro på Allah (swt) og Hans adskillelse fra det verdslige liv, eller benægtelsen af Hans (swt) eksistens, som medfører adoptering af dette intellektuelle fundament. Alt dette er ikke egnet til at være et intellektuelt fundament, hvormed det burde afskaffes og erstattes med den islamiske intellektuelle base.

Hvad angår at ændre tankerne, som de bærer, så ville blive realiseret gennem at fremvise fejlen, som findes i deres tanker, samt ved at forklare de sande tanker, for at disse skal erstatte de forkerte. Den praktiske måde at opnå dette på ville være ved at sammenkoble tankerne til adfærden. Eksempelvis når folk erklærer at æren tilkommer araberne, så burde de påmindes om at dette modsiger Islam, fordi æren tilkommer Allah, Hans sendebud og de troende. Når de erklærer arabisk nationalisme, burde de påmindes om at de skulle kalde til Islam, og at Islam afskyr stammebindinger og racebindinger samt at disse er nationalisme. Dermed ville de opfatte den åbenlyse fejl og den seriøse trussel, som er repræsenteret i de tanker, de bærer. De ville opfatte dette meget nemmere end hvis fejlen i deres tanker ikke var blevet fremvist. Dermed er det nødvendigt konstant at sammenkoble adfærden og begivenhederne til tankerne.

Hvad angår sammenkoblingen af tankerne til det intellektuelle fundament, så realiseres dette gennem to aktiviteter:

For det første skal partimedlemmet være en rollefigur i sine adfærd og i sin sammenkobling til den islamiske Aqeedah, selv hvis denne adfærd modsiger uislamiske traditioner og sædvaner, og selv hvis de modstrider det, som de materielt udviklede folk og nationer følger.

For det andet skal partiet konfrontere alle de moderne problemer og fremvise deres løsning, konfronterer alle de herskende meninger for at fremvise deres falskhed og hurtigt indlade sig på at rette fejllopfattelserne, ændre de korrupte tanker, samt ophæve reaktionen fra de trivielle følelser og omvende disse til islamiske følelser.

33. Opgaven som partiet udfører kræver intellektuelle. De uddannede personer er de mest kompetente til at blive intellektuelle. Derfor er de mest egnede til at udføre denne opgave. Det som kan falde en ind er at partiet består af uddannede personer. Sandheden er at partiet består af alle mennesker, hvad enten de er uddannede eller ej. Men disse vil dog blive til intellektuelle når de bliver forment ind i partiet, fordi de bliver kultiveret med partiets kultur, i dets egenskab af at være en islamisk partikultur. Ligeledes bliver de kultiveret med den islamiske kultur generelt set. Det er i denne kultur natur, at den er dyb og at undervise i hvordan man bliver dyb i tænkningen. Hvad angår de uddannede personer, uanset hvor forskellig deres viden er, så ville de være som resten af personerne i partiets syn, og partiet vil tilsigte at kultivere dem fra bunden af med dets kultur, intensive kultivering og kollektive kultivering. Det antages ligeledes at enhver person er blottet for enhver kultur, uanset hvor meget viden denne besidder, ligegyldigt om dennes

viden er islamisk eller andet. Dermed bliver han kultiveret fra begyndelsen. Denne antagelse om enhver person er nødvendig af to grunde:

- a. Tænkning og det mentale talent er eksisterende i alle folk, uanset om de er uddannede eller andet. Folk vil være forskellige i deres naturlige talent, ikke i kraft af forøget viden, idet den islamiske kultur kan afsløre geniet i en mand med lidt viden. Kulturen kan komme i kontakt med dette geni, og opdage at han er brillant, hvormed manden ville avancere intellektuelt med en hastighed, som ville tillade ham at overhale dem, som har mere viden og mere videnskabelig dygtighed end ham selv. Dermed skal man forlade sig på tilstedeværelsen af det mentale talent i første omgang, for det er denne talent, som gør mennesket mere i stand til at bære den intellektuelle ledelse og til at skabe det intellektuelle og følelsesmæssige omvæltning i samfundet.
- b. Tækningsmetoden som det uddannede folk bærer er, trods deres viden, enten overfladisk eller påvirket af den videnskabelige metode, og disse er begge fjerne fra den rationelle tænkning. Så længe tækningsmetoden, som bæres af de uddannede personer, ikke ændres og erstattes af den rationelle metode, og så længe deres intellektuelle fundament og tanker de bærer ikke ændres, så vil de ikke betragtes som værende intellektuelle. Dermed er det nødvendigt at ændre dem til intellektuelle, som tænker på basis af den rationelle tækningsmetode, således at de kan betragtes som værende intellektuelle. Dermed er det

påkrævet af partiet at skabe de enestående intellektuelle blandt Ummah.

34. Partiets fuldførelse af dets opgave, som er at bære den islamiske Da'wah, gør det påkrævet for det at begive sig i henhold til den islamiske metode. **Den islamiske metode for at bære Da'wah til verden er Jihad, og dens metode for at bære Da'wah til folket i samfundet er ved at invitere dem til Islam, på basis af "Hikmah", det gode råd og diskutere med det som er bedst.** Allah (swt) siger: "Inviter til din Herres vej med visdom og godt råd og diskuter med dem på bedste vis, for din Herre ved bedst, hvem der faredede vild fra Hans vej og hvem der modtog retledningen." OQM. [16-125]. "Al-Hikmah" er det rationelle bevis, og "Al-Maw'itah al-Hasanah" er den barmhjertige påmindelse. Dette betyder at vække deres sind og tanker når deres følelser adresseres, således at følelserne bindes til tankerne, og dermed vil aktiviteten opnå de maksimale resultater. Hvad angår diskussionen med det der er bedst, så vil dette være argumentet, som er begrænset til ideen og ikke overskrider den, for at inkludere individerne. Dette er de tre situationer, som opstår i Da'wahs metode, og de burde observeres, fordi de som står over for Da'wah mest består i tre grupper:

a. Den første vil være dem, som ønsker at forstå Islam og bære den islamiske Da'wah til den, men de ønsker dog at overveje den og tilnærme sig den fra en rationel vinkel, således at deres sind er overbeviste og deres hjerter er sikrede. Det vil være nødvendigt at adressere denne gruppe gennem det rationelle bevis

og det dybe studie, og dette vil realiseres gennem intensiv kultivering, som ikke kan opnås undtagen gennem kredsene (Halaqat), hvori man først vil tilegne kulturen, hvorefter man vil videregive kulturen i andre kredse (Halaqat). Således bliver den, der kultiveres i kredsene, inviteret på basis af Hikmah og den, der giver kultivering til andre i kredsene, vil gøre dette på basis af Hikmah. Dette vil være den bevidste kultivering, som skaber den intellektuelle ændring i mennesket og gør ham i stand til at skabe den intellektuelle omvæltning i andre og i samfundet.

- b. Den anden vil være masserne som ikke finder tiden, deres talent eller deres omstændigheder passende til at efterstræbe den intensive kultivering. Blandt disse vil der være dem, der studerede i kredsens (Halqat) og derefter stoppede, eller dem, der ikke studerede i kredsene. Disse adresseres gennem den kollektive kultivering, som inkluderer taler, artikler, radio, magasiner og alle mediemidlerne. Det skal dog gøres absolut klart at kulturen som gives kollektivt, skal fokusere på følelserne, når der diskuteres et intellektuelt emne og når der viderebringes dybtgående tanker, samt fokus på at vække de dybtgående tanker, når et følelsesmæssigt emne diskuteres og når følelserne adresseres, for at kulturen ikke blive rent intellektuel, hvormed den ville blive intetsigende og ubehagelig for masserne, samt ligeledes for at den ikke skal blive rent følelsesmæssig, hvormed den vil blive triviell og uacceptabel for de

intellektuelle. Det skal ligeledes bemærkes at det er denne kollektive kultivering, som motiverer masserne og skaber en forståelse iblandt dem. Det er denne kultivering, som omvender Da'wah i samfundet, til en blæsende orkan og en trækkende strøm, som vil styre folk hen imod Da'wah, for at realisere dens mål. Dermed er det nødvendigt at give speciel varetagelse og opmærksomhed til denne kultivering.

- c. Den tredje vil være dem som er blevet forført af andre tanker og andre sammenslutninger, samt dem, som stadig er forvirrede. Dem, som er blevet smittet af andre tanker, og de forvirrede, skal konfronteres i diskussioner om den islamiske ide, og de skal inviteres til at forstå Islam og bære dens Da'wah, med viden om at de ville konfrontere Da'wah ved at fremhæve tvivl om den, givende de forkert opfattelser om den og ved at angribe den. Derfor skal Da'wah-bæreren være objektiv og tålmodig med dem. Han skal være offensiv mod deres korrupte tanker, deres forkerte opfattelser og fordrejede veje. Han skal undgå at være defensiv og skal ikke tillade at Islam bliver sat i bås. Han skal snarere kategorisk afvise dette og stå fast på at opklare de islamiske tanker ved at adoptere fremvisnings- og forklarings- fremgangsmåden snarere end en defensiv fremgangsmåde. Hans argument skal være med det der er bedst, dvs. argument skal være i form af diskussion og ikke et fjendtligt argument. Han skal være opmærksom på to ting, som de der bærer korrupte tanker, vil forsøge at

henlede diskussionen til, når de føler sig besejret. For det første ville de forsøge at ændre emnet førend diskussionen er afsluttet, når de føler at Da'wah-bæreren er ved at nå frem til den overbevisende sandhed. Denne ændring af emnet vil føre diskussionen ind i en ond cirkel, skiftende fra et emne til et andet og en længere periode vil passere uden at opnå målet med diskussionen. For det andet vil de, der bærer korrupte tanker, ty til at fornærme, når de føler sig besejret, og de vil forsøge at lancere et personligt angreb mod deres samtalepartner, eller mod andre Da'wah-personligheder, for således at lokke Da'wah-bæreren til at reagere på disse fornærmelser, eller til at forsvare sig selv eller andre Da'wah-bærere. Derfor skal han være bevidst. Det er forbudt at iværksætte et forsvar af ham selv eller andre Da'wah-personligheder. Han skal være bevidst om ikke at reagere på sådanne fornærmelser, idet alt dette vil aflede fra ideen og den dybe tænkning, og det er dette, som de der bærer korrupte tanker, ønsker. Derfor er det nødvendigt at begrænse diskussionen udelukkende til tankerne og til Da'wah-området. En antal indlysende tanker til begge sider, skal etableres, således at de kan bruges som et referencepunkt i diskussionen. Så længe disse tanker ikke bliver etableret mellem de to parter, så vil det være umuligt at føre en diskussion, idet dette i så fald ikke vil være en diskussion.

35. Meningerne, tankerne og de islamiske love, som partiet har adopteret skal være diskussionsemnerne og skal bruges som kultiveringsmateriale. Således skal Da'wah føres gennem partiet og i partiets nave, dvs. Da'wah skal være til Islam, og arbejdet skal være for at reetablere den islamiske levestil, hvor det er Hizb ut-Tahrir, der bærer Da'wah og arbejder hen imod at reetablere den islamiske levestil. Dette er således fordi samfundet skal vide, uden skyggen af tvivl, at det ikke har nogen anden redning end Islam og at den ikke finder liv i andet end at bære den islamiske Da'wah. Denne viden skal styrkes ved enhver lejlighed og samfundets tiltro til partiet skal etableres. Det skal ligeledes etableres at det er partiet, som bærer Da'wah og leder Ummah på den korrekte måde. Dermed skal partiet forblive i kontakt med samfundet, og partimedlemmerne skal forblive i kontakt med folk, på samme måde som de er i kontakt med partiet. Partiet skal opfatte og føle hele Ummah som værende partiet, og på samme tid skal Ummah opfatte og føle at partiet er dets parti, og at den, som helhed, er partiet, hvormed Ummah naturligt vil blive til et enkelt parti og bevæge sig sammen.
36. Udover partiets opfattelse af Ummahs situation, skal partiet ligeledes opfatte kolonialistens bevidsthed om Da'wah og selveste partiet. Dette skyldes at det kolonialisten, som erklærede krig mod Islam, nedlagde den islamiske stat, udtømte al sin styrke på at forhindre dennes etablering og det er den som bærer en intellektuelt ledelse, som modsiger den islamiske intellektuelle ledelse, samt arbejder på at etablere deres ledelse i muslimernes lande.

Siden partiet er engageret i at bære den islamiske Da'wah, som en intellektuel ledelse, hvorfra der udspringer et system til livet, og arbejder på at etablere en islamisk stat i den islamiske verden, ville det kun være naturligt og uundgåeligt for kolonialismen at stå i dens vej, bekæmpe den og bekæmpe Islam. Derfor er det påkrævet at være bevidst om kolonialismen for at kende til dens veje og fremgangsmåder.

Bevidstheden om kolonialismen har ført os til konklusionen at den observerer muslimerne, Islam samt de islamiske bevægelser. Kolonialisten har tidligere draget stor nytte af at observere muslimerne. De har haft succes med at underkaste sig dem og fremmedgøre dem for den islamiske ide. Deres observering af Islam har gjort det muligt for dem at introducere kapitalistiske demokratiske opfattelser, og give disse til muslimerne, som værende islamiske opfattelser. Deres observering af de islamiske bevægelser har ligeledes gavnet dem, idet det gjorde det muligt for dem at omvende dem til spirituelle og nationalistiske bevægelser, samt destruere de bevægelser, som de ikke kunne omvende. Kolonialisten er evig vagtsom, og altid observerende med et forstørrelsesglas, seende det som majoriteten af muslimerne ikke kunne se.

37. Kolonialistens observering af muslimerne, Islam og de islamiske bevægelser har ledt dem til at være fremtrædende opmærksomme om Hizb ut-Tahrir. De har opfattet at det den sande og ægte "Thakathul" (sammenslutning) i den islamiske verden. Kolonialistens årvågenhed om Hizb ut-Tahrir har ført dem til at genvinde deres bevidsthed om Islam som værende en ideologi, og ikke blot en spirituel

religion, sådan som de selv forsøger at fremstille den. Det har ligeledes ført dem til at genvinde deres bevidsthed om muslimerne, efter de har set den effektive indflydelse, som partiets kultur og partiet selv, har i enhver kreds, som det opererer i. For mange observante, er denne bevidsthed kommet for tidligt, i det partiet knap har forbigået ”Startpunktet”, og det har endnu ikke rodfæstet sig blandt folk, hvor det opererer. Så hvordan blev kolonialisten bevidst om partiet, før enhver anden? Den som er bekendt med kolonialistens ondskab, deres had for Islam og muslimerne, deres konstante frygt for etableringen af en islamisk stat, samt deres bevidsthed om at den islamiske stat ikke blot ville trække kolonialismen op med rødderne, men også ville besidde det primære område i verden og ville være Da’wah til ethvert menneske. De personer med dette bekendtskab indser at den vantro kolonisator konstant overvåger situationen med forstørrelsesglas, hvormed de kan se, det som folket ikke kan se. De erkender hvad de ser, og de forbereder sig selv til at tage de nødvendige forholdsregler. Dermed kom det ikke som nogen overraskelse, da kolonialisten begyndte, i deres indflydelsesområder, at instruere enhver regent om at bruge alle mulige midler til at forbyde cirkuleringen af de islamiske bøger i muslimerne lande, konfiskere dem fra folks hænder, samt udføre hus til hus undersøgelser for at finde dem og brænde dem. De begyndte også at begrænse muslimerne bevægelse i deres egne lande, arrestere dem, indskrænke deres boliger til bestemte områder, afhøre og forfølge, udelukkende fordi disse muslimer bærer den intellektuelle islamiske ledelse samt fordi de kalder folk til Islam. Det er dog ikke

overraskende at den vantro kolonialist opfører sig på denne måde mens Da'wah stadig er begrænset til studiet i kredsene (Halaqat), og talerne i moskeerne, idet de indser den overordentlige styrke i Islam og dens effekt på mennesket, for ikke at nævne dens effekt på muslimerne. Kolonialisten opfatter den overordentlige styrke hos dem, der tror på Islam samt deres indflydelse på at ændre tanker og følelser. Derfor klynger kolonialisten sig hvad som helst den kan, for at forhindre den islamiske Da'wahs succes samt etableringen af den islamiske stat.

38. Derfor er det påkrævet partiet at være bevidste om kolonialismen, de veje den følger samt de fremgangsmåder, den benytter. Partiet skal afsløre disse for folk og gøre hele Ummah bevidste om den vantro kolonisator, den metoder og fremgangsmåder. Det er påkrævet partiet, nu da den er i "Udgangspunktet", at påbegynde konfrontationen med kolonialismen, idet partiet vil adressere folk, adoptere deres interesser samt afsløre kolonialistens planer. Som følge deraf vil kolonialisten ikke sidde på sine hænder, især efter deres planer er afsløret. På det tidspunkt, vil den direkte gnidning med den vantro kolonisator finde sted, og dette kan føre til deres forsøg på kolliderer med partiet. Men eftersom de har forberedt muslimer til at kolliderer med hinanden, og siden de har adopteret dette som værende deres plan, så ville de skubbe nogle fraktioner blandt borgerne til at sammenstøde med partiet, og disse ville adlyde underkaste sig deres plan. Kolonisatoren vil selv konfrontere partiet, hvis de blev desperate eller når de indleder kampen i deres sidste skyttegrav, bærende deres sidste våben i deres besiddelse.

Derfor vil det være påkrævet partiet at undgå kollisionen med borgerne og få sammenstødet med kolonialisten til at opstå mod hele Ummah, ikke kun mod partiet alene. Derfor vil det være nødvendigt at omvende hele Ummah til partiet, og forme Ummah med Islam, for at denne giver den absolutte tillid til partiet, samt at etablere dens adlydelse til partiet, give sin ledelse til partiet og til ideologien, som den kalder til, hvilket er Islam. Dermed ville Ummah træde frem i én række med bevidsthed og opfattelse, med styrke og iver, ligesom den fejende orkan, og den sande kamp ville være mellem Ummah, eller snarere alle borgerne, og kolonialismen, således at alle dennes spor bliver udryddet.

Ændringen af slaget, fra et slag mellem partiet og kolonialismen, til et slag mellem kolonialismen og borgerne, vil være uundgåelig og naturlig. Det vil gøre det påkrævet for partiet at afsløre over for Ummah, den onde fjendskab, som den kolonialistiske fjende har over for Ummah, de onde konspirationer, som de udspekulerer mod den, og rædselsvækkende sammensværgelser, som de planlægger, for at ydmyge og udrydde Ummah samt destruere dens ideologi.

Dermed vil Ummah, som helhed, sammen med partiet, have båret ansvaret om at bære den islamiske Da'wah og reetablere den islamiske levestil, ved at genetablere den islamiske stat, og Ummah vil have fjernet alt, der står som forhindringer for dette.